

کاربرد دگزامتازون در بیماری کووید-۱۹

نجات جان یک سوم از بیماران تحت درمان با ونتیلاتور شده است. این نسبت در بیمارانی که تنها با اکسیژن درمان می شدند یک پنجم بوده است. البته در بیماران سبک تر، بهره وری نداشته است.

به گفته ی دکتر مارتین لاندی استاد پزشکی و اپیدمیولوژی دانشگاه آکسفورد: این درمان در بیماران بسیار جدی، کارایی واضح و چشمگیری داشته است و تجویز دگزامتازون باید روش استاندارد این دسته از بیماران باشد. مدیریت سازمان بهداشت جهانی این دستاوردها را با ارزش شمرده است. در دستور کار تجویز دگزامتازون در کانادا چنین آمده است:

- تجویز روزانه ۶ میلی گرم دگزامتازون وریدی تا هنگام ترخیص (حداکثر تا ده روز) به بیمارانی که بیش از هفت روز در ICU با نشانه های بیماری بستری هستند، می تواند به کاهش مرگ و میر کمک کند.

- دگزامتازون از ابتدا به کووید ۱۹ پیشگیری نمی کند.
- در بیمارانی که در هفته ی نخست بیماری هستند، دگزامتازون سودمند نیست.

- گفتنی است که در بیماران ۷۰ سال به بالا نیز فایده ی ویژه و روشنی ندارد.

در سایه ی گسترش افسار گسیخته ی رسانه های فضای مجازی در جهان و نارسایی رسانه های دولتی، مرزبندی های روایی و ناروایی در گزارش پدیده های روزمره، فروریخته است. گرچه این چالش در همه ی زمینه ها به چشم می خورد، ولی زیان آن در بخش پزشکی و بهداشت شهروندان به راستی جبران ناپذیر است. ایران از نظر شمار قربانیان در میان همکاران پزشک، پرستار و پیراپزشک، نسبت به جمعیت کشور، شاید رتبه نخست جهان را داشته است.

بهرروی در این زمینه جستار فراوان است، ولی سخن سراغاز این شماره تنها اشاره ای به کاربرد و محدودیت های نخستین داروی کمابیش کارآمد بیماری کووید ۱۹ دارد.

دگزامتازون استروئیدی است که از دهه ی ۱۹۶۰ برای کاهش التهاب ناهنجاری های گوناگون به کار رفته است. سازمان بهداشت از سال ۱۹۷۷، آن را در لیست داروهای ضروری گنجانده است. چون ساخت آن انحصاری نیست و در بیشتر کشورها قیمت آن ارزان است. در این میان نتیجه کارآزمایی های بالینی دگزامتازون انجام شده برای بیماران کووید ۱۹ در بریتانیا که از سوی سازمان بهداشت جهانی نیز پسندیده شد، گویای این است که به کاربردن دگزامتازون مایه